

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਕਦਮ - ਕਦਮ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਤੱਕ ਨਾ ਆਵੇ। 2. ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪ ਮਰੇ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗੀਤ:- ਤੁਮਹੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਇਸ ਦਾ ਤੱਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਰਾਜ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਖੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਖੋਇਆ, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਖੋਇਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਵਨ ਨੇ ਖੋਇਆ ਹੈ, ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਤੇ। ਇਹ ਜੇ ਬਾਂਦਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗੀਅਰ ਨੇ ਏਵਿਲ, ਸੀ ਨੇ ਏਵਿਲ... ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਭੇਦ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੈ ਰਾਵਨ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ, ਜਿਹੜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹਨਾ ਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਕਦੀ ਕੋਈ ਦੇਸਤ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਕਾਇਦੇ ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ 7 ਰੇਜ਼ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ, ਨਾ ਖ਼ਤ ਆਦਿ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਰਹੋ ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ। ਪਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਕੇ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਅਸ਼ਚਰਿਆਵਤ ਸੁਨੰਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਓਹੋ ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ। ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਤੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪ ਮੂਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਹੈ - ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਬਾਪ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਹ ਦੀ ਰਗ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। - ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡੇਗੀ ਨਹੀਂ, ਖੂਬ ਪਛਾੜੇਗੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਦ ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਦਵਾਈ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਇੰਝ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਖੂਬ ਸਤਾਏਗੀ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਲੈ ਆਏਗੀ। ਮੇਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਬਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਿਓਂਗੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਚੱਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਬਣਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਲਿਆਵੇ। ਬਹੁਤ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਕਿਸੇ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾ ਸਾਰੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਮੱਤ, ਅਨੇਕ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਧਾਰਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਛੱਡ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ। ਬੇਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ? ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? 84 ਜਨਮ ਕੌਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਸ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪਯਾਨ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੂਰਾ ਭਗਤ ਸੀ। ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਡੀ. ਟੀ. ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਪਰ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਫੁੱਲ, ਫਿਰ ਮੇਰੂ ਯੁਗਲ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਥੱਲੇ ਇੱਕਦਮ ਇਹ ਖੜੇ ਹਨ। ਜਗਤਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਸਰਸਵਤੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਭਾਰਤ ਸਾਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰਜਾਈ ਕਰਾਂਗੇ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੋਏਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ - ਇਹ ਸਾਡੀ ਰਜਾਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਤੇ ਸਾਡਾ ਤੁਹਾਡਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਨਿਸ਼ਠਾ (ਯੋਗ) ਕਰਾਏ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਵੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ - ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ? ਅੱਜ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ? ਇੰਜ - ਇੰਜ ਆਪਣੇ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਕਾਮ ਮਹਾਸਤੁ ਹੈ। 2 - 4 ਦਿਨ ਰਹਿਕੇ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੱਪੜ ਪੈਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਬਾਬਾ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਲੇ ਮੂੰਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 12 ਮਹੀਨੇ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ। ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਵਿਆਹ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਗੰਧਰਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਨੱਕ ਨਾਲ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਤਰੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਰੂਪਨਖਾ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਨਾਮ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਵੀ ਨਾ ਦੇਣ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਪਵੇ। ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਹੁਣ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣੋ। ਸਲਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ। ਪੇਤਾਮੇਲ ਦੱਸਣਗੇ ਤੱਦ ਤਾਂ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਭੋਗ ਲਗਾਓ ਪਰ ਮੈਂ ਖਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ ਦੀ ਕਲਾਸ 15 - 6 - 68

ਪਾਸਟ ਜੋ ਹੋ ਗਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਵਾਇਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੀ ਰਿਵਾਇਜ ਹੁੰਦੀ ਜਾਏਗੀ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪੱਟੇ ਤੇ ਠਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਯਾਦ

ਵਿੱਚ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਜਾਣ ਤੇ ਕਦੀ ਖਿਆਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਡਰਾਮਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਿਆਨ ਸਿੱਖਣ ਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਨਾ ਬਾਪ ਦਾ, ਨਾ ਸਾਡਾ ਪਾਰੂ ਰਹੇਗਾ। ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪਾਰੂ, ਨਾ ਸਾਡਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਸਾਡਾ ਪਾਰੂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਰੂ ਦਾ ਰੀਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ, ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਦਾ ਪਾਰੂ, ਬਾਬਾ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਦਾ ਪਾਰੂ। ਦੇਣ ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਡਰਾਮਾ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਆਵਾਂਗੇ, ਉਹ ਪਾਰੂ ਚੱਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਸਟੈਪ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਾਰੂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਕੁਝ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਰਹੇ, ਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਦੇਨੇ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮੋਟੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ ਨਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੋਟਾ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਛੋਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅੰਤ ਪਾਉਣਗੇ? ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਹੈ। ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿ੍ਸਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਅੰਤ ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਫੁਲ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਰਹੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਬਿੰਦੀ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈ ਉੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਤੇ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਰਹੋਗੀਆਂ, ਬਾਪ ਹੋਕੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ, ਬਾਪ ਹੈ, ਬੱਚੇ, ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਡੀਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਚੱਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਜਾਕੇ ਰਹੇਗੀ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਡਰ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਿਡਰ ਹੋ ਰਹਿਣ ਦਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਨ ਨਾ ਰਹੇ। ਉਸੇ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਟਾਇਮ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਹਿਸਲ ਤਿੱਖੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਲੱਤਾਂ ਥਿਰਕਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਰਟ ਫੇਲੂ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਹਾਰਟ ਫੇਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸਰੀਰੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਉਨਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਯੋਗ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਿਡਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ। ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ। ਉਹ ਕਦੀ ਪੇਸੈਂਟ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦਵਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਨਾ ਪਵੇ। ਸਿਰਫ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਦੇਵਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰੋਗੀ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਪ -ਕਲਪ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੰਮੇਮੋਰੀਅਲ ਟਾਈਮ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੋ ਸਿਖਲਾਉਂਦੇ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਗੀਤ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੱਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਉਹੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਏਨੀ ਕਮਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਡ ਨਾਇਟ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਪਹਿਲਵਾਨ ਬਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏਗੀ, ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਆਪੇਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਪੋਤਾ ਮੇਲ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਸਵਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਟ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਈਸਟ ਦੇਵ ਭਵ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੋ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਇਟ ਦਾ ਤਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਾਇਟ ਦੇ ਤਾਜ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰਤਨ ਜੜਿਤ ਤਾਜ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਪਿਉਰਿਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉਤਨਾ ਇਹ ਲਾਇਟ ਦਾ ਕਰਾਉਣ ਸਪਸ਼ੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਦੇਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦੇ ਜਾਓਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।
